

GAZETA KRAKOWSKA

№ 24.

Z KRAKOWA DNIA 25 MARCA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Paryża d. 7 Marca.

Dzienniki liberalne i royalistyczne sprzeciają się teraz z sobą względem pytania: czyli dogodnie lub szkodliwe jest podzielenie gruntowej własności na małe części, czyli polityczna mądrość nie nakazuje położyć granic temu podziałowi, i czyli przemysł nie będzie na tem szkodował, skoro ten podział nakoniec do najszybszych części posunięty zostanie?

Onegdaj w południe upoważniony Notaryusz Chevrier od wydziału składek do zakupu dóbr Chambord dla Xcia Bordeaux, otrzymał przybiecie na te dobra za 1,542,000 Fr.

D. 3 b. m. P. Rothschild w pięknym swoim pałacu w ulicy Artyzji dał wspaniałą na wzór Angielskiego Routs ucztę przeszło na 400 osób, na której znajdowało się ciało dyplomatyczne, wielu Ministrów, znakomych Dworu urzędników, Wojskowych i obywateli miasta. Dziennik Konstytucjonista wyraża, iż ucztę ta kosztowała do 50,000 talarów. Największą ioy zaległą była bezpłatna loteryja, w której Bożek szczęścia wyciągał dla Dam wygrane.

W Gminie St. Amand została niedawno pracująca w winnicy 14-letnia dziewczyna od wilka napadniętą. Staruszek przybył iey na pomoc, lecz rozżarty zwierzę rzucił się na niego, rozszarpał mu twarz, ręce i piersi. Synowa iego, trzymająca dziecię na rękach, przyskoczyła mu na iego krzyk na pomoc; lecz wilk rzucił się i na nią, schylił ją wraz z dziećciem, wyżarł iey twarz i ramiona. Miłość macierzyńska przeważyła jednak iey boleć, położyła się na dziećciu i podała żarłocznemu zwierzwowi prawą rękę. W tem nadeszła iey teściowa, przeszła 60 lat mająca, ale jeszcze silna, uchwyciła odważnie zwierza za kark, a synowa wraziła mu głębiej w paszczę rękę. Tymczasem oyciec przybiegł z fuzylą i zabił poczwarę między żoną, synową i wnukiem.

W Besse (Puy de Dome) pobożne kobiety modliły się jeszcze po ukończonych nieszpórach, gdy nagle zapadła się podłoga i przeszło 100 osób zostało między innymi skańczonych.

P. Bardaxi, Minister Hiszpański w Turynie, którego sądzono być do Laybach przeznaczonym, przyjechał tu jako

nowy Poseł Hiszpański.

Z Londynu d. 6 Marca.

Margrabia Lansdown zabrawszy głós dnia 2 w izbie wyższej rzekł: "Niniejszy mój wniosek dąży iedynie do dania poznać całemu światu uczuciów tej izby i całego kraju naszego. O szczególnych kształtach rządów Dworów Austriackiego, Petersburskiego i Berlińskiego nie chcą wcale z pogardą mówić. W postępowaniu ich tak względem spraw własnych, iako i ich udziale do powszechnych układów Europy, nie znajduję nic naganego, jeżeli miały na celu dobro ogólne. Przybrane przez Sprzymierzyńców nowe zasady oznajmione światu z Opawy zostały, iakoby wspólnie z naszym Rządem umówione były; a zatem wymaga to objaśnienia. W ogłoszonym nie dawno oświadczeniu wyluszczone są powody, dla których Austria posłała swoje woyska przeciw Neapolowi, i znajduję się powtórzone postępy sekty, która skrycie usiłuje wszystkie Rządy Włoskie obalić. Dziękuję Tworcy mojemu, iż żyję w kraju w którym polityczne sekty wielkiego postępu uczynić nie mogą; i lubo w wolnym kraju podobne związki znajdować się nie powinny, twierdzić iednak dla tego niemogę, ażeby nie było w całym świecie kraju, w którymby nie były użyteczne, dla zrobienia odmiany i ulepszenia stanu kraju, którego inną drogą uzyskać nie można. Węglarze, o których w rzeczonym oświadczeniu jest mowa i którzy opisani są iako tajna sekta, są dawnego pochodzu; znajdowali się ieszcze za czasów Cesarza Leopolda we Włoszech, i w różnych czasach, pod rozmaitemi znamionami prowadzili rzecz swoją, i gdy pomyślano o uwol-

nieniu Włoch od iarzma Francuzkiego, byli nader czynnemi, wielką w nich pokładano ufność i uważano ich iako potężną podporę do dopięcia tego życzenia. Lecz teraz iedno z tych Mocarstw, które wczasie oswobodzenia Włoch pragały ich pomocy, uważa ich iako sektę, która dała im prawo mieszania się do spraw Neapolitańskich. Twierdzą, iż dawniejszy Rząd Neapolitański tchnął łagodnemi i oycowskiemi uczuciami i myślał o zaprowadzeniu znacznych ulepszeń w celu zapobieżenia poruszeniom Węglarzy. Lecz oycowski ten Rząd nie jest wcale do pochwalenia, ponieważ lud ięczał zawsze pod ogromnemi podatkami i nie mógł się osobistem cieszyć bezpieczeństwem. Nie chcą bynajmniey ubliżać osobistemu charakterowi Króla Neapolitańskiego; iednakże nadużycia dochodziły w tym kraju do najwyższego stopnia., — Tu bronit Margrabia Neapolitańców, iż przyjęli konstytucyą Hiszpańską, na którą zdaje się, że Król dobrowolnie przez zaprzysiężenie ten zezwolił. Przypomnieć sobie należy, iż przed dwiema laty nie dozwolono im przyjąć Angielskiej konstytucyi pod pozorem, że nie jest dla nich stosowną. Lord William Bentinck wezwał w roku 1814 ludy Neapolitańskie do obrony w raz z Anglią i Austrią przeciw powszechnemu nieprzyjacielowi. Wylizczał Mowca okropne skutki, które mieszanie się do spraw Neapolitańskich na inne kraie za sobą pociągnąć może, i sądził, iż w terażniejszym oświeconym czasie nie łatwo im się poddadzą. Wzywał Rząd Angielski, aby bacząc na dawną swoją powagę sprzeciwiał się wszystkiemi siłami zaprowadzeniu tak niebezpiecznych zasad, a przy-

najmniey powinnością jest jego protestować się publicznie przeciw nim, i wyrzec się wszelkiego należenia do narad w Opawie i Laybach, i uczynił w tym celu następujący wniosek: "Aby podziękować J. K. Mci, iż raczył udzielić kazać izbie kopią pisma do Ministrów przy zagranicznych Dworach, w odpowiedzi na okólną notę Dworów Austriackiego, Rosyjskiego i Pruskiego, do ich Postów; aby z strony naszej oświadczyć J. K. Mci ukontentowanie, iż nie chciał należeć do środków tyczących się Królestwa Neapolitańskiego, uważając je nie tylko jako przeciwnie zasadom Konstytucyi Angielskiej, ale nadto niszczące powszechnie prawo narodów; aby wynurzyć niepokojną nadzieję, że J. K. M. wszelkiego swego wpływu do sprzymierzonych Mocarstw użycie, dla wstrzymania, jeżeli już nie jest za późno, następności tych środków, które spokojność całej Europy przerwać mogą."

Hr. Bathurst (Minister): Anglija względem zachodzących na stałym lądzie ostatnich układów zostawała zupełnie neutralna. Rząd Angielski unikał obławienia mitemania swojego względem w mowie będącego przedmiotu; propozycya zaś zacnego Margrabi dąży, ażebyśmy odstąpili od zachowanej neutralności, i ażeby Rząd w brew systematowi, który pragnął zawsze utrzymać, oświadczył się przeciw sprzymierzonom Mocarstwom. Pragnę, aby zacny Margrabia podał systema, jakie mamy zachować, skoro odstąpilibyśmy od neutralności. Mielibyśmy użyc sposobów do zabronienia się mieszania? W całej jego mowie nie postrzegam nic takiego, co by nas zniewalało do odstąpienia od tego systematu, a jeżelibyśmy to

uczynić mieli, chciałbym wprzód wiedzieć jakie lepsze doradza Rządowi Angielskiemu postępowanie. Gdyby Anglija n. p. powiedziała: "Nie widzimy żadnego niebezpieczeństwa w rewolucyi Neapolitańskiej, nie poymujemy z takiej przyczyny się do niej mieszacie, i zabraniamy wam dalszych kroków przeciw Neapolowi.," Mogliby na to odpowiedzieć: "Jeżeli wy żadnego niebezpieczeństwa nie widzicie, tedy my go widzimy, a skoro my go widzimy, tedy prawo na zasadzie własnej obrony do mieszania się jest za nami, i na tymże żądać możemy waszej pomocy.," Nie wiem jakby się Anglija w takim przypadku znaleźć mogła. O rewolucyi nie chcę wcale sądzić; to tylko jest prawdą, iż zrobioną została przez siłę wojskową, i może przeciw woli Króla i większej części ludu. Zaden z Monarchów nie zasługuje muicy na niesprzyianie swólego ludu iak podeszły Król Neapolitański. Przy edzyskaniu tronu swóiego wyniósł na wysokie stopnie i zaszczycił swoim zaufaniem ludzi, którzy dawniey przeciw niemu byli, sądząc, iż przez to swóy rząd ugruntuje, lecz oni powagę jego osłabiali. — (Tu opisał Minister wiadome już z dawniejszey mowy Lorda Castlereagha w niższej izbie okoliczności rewolucyi i nie przyjęcie przez Rząd Angielski Xcia Cimitele iako nowego Neapolitańskiego Posta.) Daley uczynił niektóre uwagi nad manifestem sprzymierzonych Mocarstw, iako to: Podług tego pisma rewolucya w Neapolu rządzoną została przez Węglarzów, i nie jest jedynym iey celem zaprowadzenie w Neapolu konstytucyi, ale zrobienie powszechnego powstania. Nie jest rzeczą moją usprawiedliwiać ten manifest; ale gdy zacny Margrabia

twierdzi, że lubo Rząd Angielski oświadczył, iż nie chce do sprzeczki należeć, pochwalit wszelako wystawione przez sprzymierzonych Monarchów zasady, tedy źle sobie tłumaczy ókolnik Lorda Castlereagh. Nie pochwalam proponowanego przez zacnego Margrabię adresu, ponieważ przekonac się nie mogę, aby on był teraz dogodnem. Walka mogłaby się tylko przez to przedłużyć; ponieważ Neapolitanie nie spodziewając się znikąd pomocy i przekonawszy się o próżnym oporze rozpuszczą zapewne woyska i poddadzą się. Ale gdyby odebrali wiadomość, że uchwaliliście Panowie w mowie będący do Króla adres, ożywitaby się ich nadzieja, utrzymaliby swe woyska, z poglądaliby z gór na Ocean, oczekując pomocy i nakoniec staliby się ofiarą swej łatwowierności i oświadczenia tej izby. Jeżeli kraj chce wojny z Austryją, tedy nie potrzebuemy iak tylko jeden krok naprzód uczynić, a tym byłoby żądane oświadczenie. Nie sądzę atoli, aby izba zechciała tak daleko postąpić, gdyż to byłoby nie rozsądkiem mięszac się do tej sprawy.

Poprzymowieniu się jeszcze Lordów Holland i Elleborough za wnioskiem Mar: Landsdown, na których mowy Hr. Liverpool (Minister) obszernie odpowiedział, został wniosek 84 głosami przeciw 37 odrzucony.

Niedawno urodzona córka J. Królewowskiej Mości Xcia Klarencyi, umarła w niedzielę.

Królowa przyjęła wyznaczoną iey przez Parlament pensyją 50,000 Fs. tak przynajmniej Morning Chronicle i inne opozycyjne pisma zapewniają. Pensyja ta zaczęta się od 14 Stycznia 1820.

Lord Castlereagh odebrał w sobotę

listy od naszego Posła w Neapolu, P. A'Court, a admiralicyta od P. Graham Moore, który dowodzi naszą eskadrą na morzu śródziemnem.

Rzeczony nasz Posel, P. A'Court, odpisał na podaną mu notę od Xcia de Gallo iak następuje:

W Neapolu d. 11 Lutego 1821.

Podpisany ma honor donieść JW. Xciu de Gallo, Ministrowi spraw zagranicznych, o odebraniu noty, którą przesłał mu tymczasowemu iego Zastępcy, Komandor Pignatelli. W nocie tej wyrażona jest potrzeba dalszego wyjaśnienia, co Rząd Angielski spowodowało do utrzymywania w zatoce Neapolitańskiej tak wielkiej sily morskiej, iako też względem postanowień, które w imieniu zebranych w Laybach Monarchów Ministrowie Austriacki, Rossyjski i Pruski uchwalili i J. Królewowskiej Moi Xciu Rejentowi udzielili. Podpisany uznaje słuszność takowego żądania, i nie waha się dać otwarte wyjaśnienie względem uczuć Rządu swojego. Stojąca w zatoce Neapolitańskiej Angielska eskadra jest iedynie obserwacyjną, której obecność przykre okoliczności tego kraju i konieczność czuwania nad bezpieczeństwem osobistym i własności poddanych Angielskich w mogących zdarzyć się wypadkach dostatecznie usprawiedliwiają. Rząd Angielski, wierny swoim zasadom, które publicznie obiawił, postanowił zachować ścisłą neutralność, i ani wprost, ani ubocznie nie mięszac się do wojny, która aż nadto widoczna e Neapolowi za graża. Nie będzie się w żadnym sposób do wewnętrznych spraw kraju mięszac, wyjąwszy tylko, gdyby osobista obelga, lub niebezpieczeństwo rodziny Królewowskiej takowego wmięszania się konieczne wy-

magaly. Gdy jednak do takowego wypadku niema podobieństwa, podpisany po chlebia sobie zatem, że spokojney postawy, w jakiej znajduje się Anglija, nie zmienić nie potrafi. Podpisany korzysta z tej okazji dla zapewnienia J.W. Xcia de Gallo o wysokiem swoim poważaniu.

(pod.) *William A Court.*

Rozchodzi się tu wieść, że Neapolitanie taki sam los dla stolicy Neapolu przeznaczają, jaki spotkał miasto Moskwę, gdyby Austriacy zbliżyli się do niego.

Słychać, że Pani Hamilton opuszcza służbę u Królowey, a miejsce iey zastąpi Pani Hood.

Podług pism naszych zawarty był traktat między Angliją, Danią i Szwecyją traktat przymerza.

Z powodu zaszłego pośrodku między P. Christie i P. Scott, w skutek którego ostatni na odniesione raury umarł, orzekł sąd pośmiertny P. Christie i obujego sekundantow za umyślnych zabójców.

2 Neapolu d. 17 Lutego.

W mowie, którą Xiążę Rejent zagał między innemi: "Postępowanie, które dotąd wszystkimi waszemi krokami kierowało, czyni mi niezawodną słuchę, iż honor narodowy, uszanowanie dla tronu i publiczny porządek przez przedsięwzięcie stosownych środków, jakie do cięła prawodawczego należą, więcey niż kiedy utrzymacemi zostaną. Przedsiębiorcie mądre i dzielne środki, a mnie wiernemu zawsze moley przysiędze, nayprziemniej będzie znajdować się w środku narodu, który nieprzestaje dawać mi dowodów swey miłości.", Prezes odpowiedział na tę mowę między innymi: "Nie

żądamy niczego od oświeczonych ludów; stanujemy wszystkie rządy nayodleglejszych narodów, jakiego bądź one są kształtu; chcemy żyć spokojnie w naszych domach, trudnić się rolnictwem, rzemiosłem i handlem swobodnie; chcemy aby nasza Religia szanowaną była; chcemy żyć w pokoju pod tarczą ustaw i nieśmiertelney konstytucyi, którąśmy zaprzysięgli. W. Królewicowska Mość uczyniła nam w tej chwili z szlachetną otwartością i rzetelnością które Cię cechują, pamiętne zapewnienie, że chcesz zawsze z nami i ludem trzymać, wdzięczny zaś naród potrafi zapewne, stósownie do swey konstytucyi, utrzymać wiecznie na tronie obu Sycylii Dynastyją Karola III.,,

Na posiedzeniu dnia 14 b. m. uchwałił Parlament, iż rodzina Królewska, dla zastonicata iey w terażniejszych okolicznościach przeciw wszelkiemu niebezpieczeństwu, przenieść się ma do miejsca bezpiecznego. Na posiedzeniu dnia 15 uchwałił tenże Parlament, co następuje:

"Parlament narodowy oświadcza: 1) Ze nie jest w iego mocy zezwolić na którą bądź z poddanych z strony NN. Cesarzów Austriackiego i Rossyyskiego i Króla Pruskiego propozycy, ponieważ wszystkie dążą do zniszczenia terażniejszey konstytucyi i osadzenia kraju obcem woyskiem. 2) Ze żadnego dawniejszego, lub przyszłego aktu N. Króla swiego, sprzeciwiającego się zaprzysiężoney przez niego konstytucyi, uznać nie może za pochodzący z wolney iego woli, a zatem uważa J. K. M. co do tych aktów za znajdujący się w stanie przymusu. 3) Ze przez czas trwania tego przymusu N. Króla, Xiążę Kalabrii wysoki iego syn

rządzić ma dalej państwem] jako Rejent, stósownie do wyroku z dnia 10 Grudnia 1820 r. 4) Ze stósownie do powyższych artykułów niniejszego oświadczenia i konstytucyi przedsięwzięte bydź małą wszelkie środki do ratowania kraju. „ — „ Zastanowiwszy się dalej nad potrzebą rozwinięcia zasad prawa krajowego, które naród obu Sycylii przyjął, oświadcza Parlament: 1) Ze naród obu Sycylii jest naturalnym sprzymierzeńcem wszystkich narodów, które taką jak on, lub inną posiadają konstytucyją, a to na oznaczyć się mających drogą konstytucyjną stosunkach. 2) Ze nie mięsza się do rządów innych narodów; lecz także nie dozwoli mięszać się innym do swojego, i że myśli wszystkich użyć środków, aby żadne Mocarstwo od tych zasad nie zбочało. 3) Ze naród wszystkim cudzoziemcom, którzy dla liberalnych mniemań wygnanemi są z swej oyczyzny, przytułek ofiaruje. 4) Ze nigdy z nieprzyjacielem, poki znajdować się będzie w jego kraju pokoju nie zawrze. „

Tegoż dnia wydał jeszcze Parlament uchwałę, w której między innymi wyraził: „ Zważywszy, iż nieprzyjaciele konstytucyjnego porządku naszego, zarzucają mu trzy rzeczy, to jest: że jest dziełem sekty i woyska, że nie jest zdolny do powściągnięcia anarchii, i że podkopie tron, oświadcza Parlament: 1) Ze najpierwszą powinnością do uratowania ludu jest: połączenie wszystkich sił, zgoda pomiędzy wszystkimi obywatelami, zgoda pomiędzy władzami cywilną i woyskową, zapomnienie prywatnych uraz i nienawiści. 2) Ze drugą powinnością jest: zmniejszenie liczby zagranicznych nieprzyjaciół, a utrzymanie i powiększenie

przyjaciół narodu; dla tego musimy światu okazać, iż żądana od ludu, wszędzie ogłoszona i od Monarchy zaprzysiężona konstytucya, nie tylko bez zbrodni zaprowadzoną i ustaloną została, ale nadto, iż w czasie wojny z cnotą i uszanowaniem dla tronu, posłuszeństwem ustawom i zwierzchnościom, umiarkowaniem i spokojnością utrzymaną zostanie. 3) Ze nakoniec trzecią istotną powinnością jest wszystkich, którzy pod narodowymi znakami walczą, ślepe posłuszeństwo dowodcom, karność, miłość względem współbraci, łagodność względem jeńców woiennych, i nakoniec zachowanie owej obyczajności i spokojności, które zawsze zdobną mężstwo. 4) Ze za nieprzyjaciół oyczyzny ogłaszają się między innymi: a) wszyscy ci, którzy usiłowaliby ducha narodowego osłabić, już przez zachęcanie do przeciwnego konstytucyi systemu, już przez podniecanie niezgody i nienawiści pomiędzy obywatelami, b) wszyscy, którzy konstytucyi oddają znamię zbrodni i tym sposobem świętość iey chcą naruszyć; c) wszyscy, którzy usiłowaliby zmniejszyć uszanowanie dla Królewskiej i prawej władzy lub poważyli się onę zowieńczyć. „

Generał Wilhelm Pepe doniósł dnia 12 Xięciu Rejentowi, iż wygotował 80 dymisyj dla wystużonych żołnierzy w swoim batalionie strzelców; lecz każdy z nich oświadczył, iż poczynałby za podłość oddalenia się w ten czas; kiedy oyczyzna zagrożoną jest wojną.

Dnia 12 wystawiona była na teatrze S. Karola sztuka „ Miłość oyczyzny. „ Zna dowął się na niej Xięźa Rejent z całą swoją rodziną. Cały teatr zapelniony był aż do tłoku i rozlegał się po

nim okrzyki: Niech żyje wolność, o-
czyzna, konstytucya, najukochańszy
Xiąże Rejent i jego Małżonka! niech ży-
cie narodowa niepodległość, której Xiąże
Rejent razem z nami broni!

— Dnia 23. —

Xiąże Rejent zatwierdził kilka u-
chwał Parlamentu, mocą których odda-
nych zostało pod zarządzenie władzy
wykonawczej 32 nowych batalionów le-
gionistów, zmocnienie każdego z 2 puł-
ków artyleryi pieszej jedną brygadą,
konny zaś artyleryi jedną dywizyją,
upoważnienie przyymowania obcych wo-
jskowych do służby Neapolitańskiej, i t. d.

Xiąże Rejent mianował Jenerała po-
rucznika Florestan Pepe naczelnikiem
głównego sztabu wojska, Jenerała poru-
cznika Wilhelma Pepe dowodcą drugiego,
a Jenerała porucznika Carascosa dowod-
cą pierwszego korpusu wojska. Jenerał
Begani pozostał na swoim miejscu do-
wodcą twierdzy Gasty. Xiąże Rejent
wysłał oprócz tego jedynastoletniego swo-
jego syna do obozu, aby był wojsku po-
kazany i pozostał przy naczelnym Wodzu.

W Kalabrii nakazane jest pospolite
ruszenie. — Drogi z Rzymu do Neapolu
zostały z największą szeptością popsute
i grubemi drzewami pozawalane, tak iż
podróżnym którzy chcą miasto nasze o-
puścić, nie pozostała inna droga jak tyl-
ko morzem. — Przygotowania do obrony
znacznie powiększone zostały, i trzy sta-
nowiska na granicach mocno są obwaro-
wane.

Do portu naszego zawinęło wiele o-
krętów Hiszpańskich z bronią.

Eskadra nasza składająca się z jedno-
go liniowego okrętu, 3 fregat, 2 brygów
i 20 bark działowych, popłynęła d. 12 b.

m. do Sycylii, dla przewiezienia ztamtąd
wojsk do Apulii, a potem krążyć ma po
morzu Adryatyckim przeciw okrętom Au-
stryackim. — Na uzbraianie korsarskich
okrętów jeszcze Rząd nasz nie zezwolił.

Z Lizbony d. 19 Lutego.

Stany przyjęły już kilkanaście arty-
kułów nowej konstytucyi. Nad artyku-
łem 5tym stanowiącym, iż nikt uwięzio-
nym być nie może iak tylko za wyro-
kiem, wyjąwszy przepisane ustawami
przypadki, przyczem jednak sędzia uspra-
wiedliwić na piśmie powinien swoje pe-
wody. Wielu mniemało, iż wielka moc
nadana by przez to była sędziemu, i na-
koniec wyraz ustawy zamieniono na wy-
raz konstytucyi. Za nadto wielkie o-
graniczenie władzy Królewskiej da za-
pewne powód do wielkich sporów. — Wol-
ność druku uchwaloną została po trzech
dniowych sporach, która rozciąga się ra-
zem na religijne i polityczne pisma nie
podlegające żadney cenzurze.

Dnia 15 b. m. przybył tu okręt z
Madeira i przywiózł wiadomość, że na
ważney tey (na północno-zachodnim
brzegu Afryki, 101,500 mieszkańców liczą-
cey i z wybornego wina sławney osadzie)
wybuchnęła rewolucya. Oto jest dalszy
tey opis: "Dnia 28. Stycznia milicyja po-
wołaną została na ćwiczenia, a będące
w porozumieniu osoby opanowały za po-
mocą kilku officerów i żołnierzy zamek, w
którym znajdowała się ammunicyja, i kosza-
ry, w których znajdowała się broń. Gdy
to nastąpiło, udała się deputacyja z 600
celniejszych mieszkańców miasta, złożo-
na, której mnóstwo pospolstwa i żołnie-
rzy towarzyszyło, do mieszkania Guber-
natora i żądała ogłoszenia podobneyże
iak w Portugalii konstytucyi. Podczas
znajdowania się deputacyi u Gubernatora

stanęła milicyja przed jego domem, ale bez broni; dwie tylko kompanie regularnego wojska miały broń i działa. Gubernator prosił o pozwolenie mu czasu do zasiągnięcia wiadomości z Brazylii, lecz nie dozwolono. Potem żądał z wziętymi officerami osady mówić; lecz przekonano go, iż ci officerowie są za odmianą. Gdy mu już nie pozostał żaden wybór, uległ więc przemocy i najpierwszy nową zaprzysiął konstytucyją. Za pierwszym znakiem do buntu, kazał Gubernator zwołać artylerzystów; usłuchali go, ale stanęli bez dział i amunicyi, ponieważ te były w zamku zamknięte. Cały projekt został zatem bez żadnego rozlewu krwi uskuteczniony.

— Dnia 24. —

Rządowa nasza gazeta, która tu pod tytułem: "Diennik Rejeneyi", wychodzi, zapelniona jest posiedzeniami Stanów, które są nader spokojne i z wielkim rozsądkiem obradują. Najwięcej trudnią się skarbem, który w nienajlepszym zaayduże się stanie i konstytucyją. — Gdy rzecz była o rozszerzeniu wolności druku i na książki religyjne, wyraził P. Annes obawę, iż filozoficzne książki zepsuć i zatruć mogą serca pokoleń. Na co P. Baretta odpowiedział, iż lud jest dzisiaj dosyć oświecony, aby nie umiał rozróżnić dobrego od złego. Do artykułu o Religii żądało kilku członków, aby dodanem było: iż optocz Rzymsko-Katolickiej żadna inna niema być cierpiana; lecz odrzucono, również iak propozycyją przywrocenia Żydów do Portugalii. D. 22 proponował P. Pinheiro Azevedo, aby władzę prawodawczą podzielić na dwie izby. Inne członkowie, a mianowicie P. Trigoś mieli, iż

cel wyższej izby daleko lepiej dopełnionym zostanie, gdy Królowi, którego władza bardzo jest ograniczoną, przeważnie zostanie nieograniczone veto. — Stany uchwały daley nieograniczone przebaczenie dla wszystkich Portugalczyków za polityczne mniemania od r. 1807, zniesty zwierzynce iako szkodliwe rolnictwu i przyjęły projekt adresu do Króla, aby J. K. M. zatwierdzić raczył dotychczasowe uchwały i dozwolił deputowanym Brazylijskim należeć do układu konstytucyi.

Do odkrytych nadużyć należy: iż przeszło 50 mill. krusadów (jeden krusad blisko 5 złp.) na wojsko wyznaczonych zostało, a nie zdano z nich rachunku.

Liczba znajdujących się jeszcze w Portugalii Angielskich oficerów wynosi do 70. Stany wyznaczyły Kommissyją, która ma podać środki, iakby chwalebnie oddalić ich bez wielkiego uciążenia skarbu.

Z Madeiry przybyli tu trzej deputowani z doniesieniem o przyjęciu konstytucyi i z wielką radością przyjętymi zostali.

D. 18 przybyła tu galera Alexander Iwazy w 48 dni z Pernambuko, gdzie miało wiadomość z Rio-Janeiro, że okręt wojenny Jakób óty, na którym J. K. M. iak slychać chce do nas przyptynąć, był już prawie uzbrojony. — Inny okręt przywiózł wiadomość, że mieszkańcy prowincyi Pernambuco oświadczyli: iż chcą należeć do sprawy Portugalii, i że wielkorsądca wymógł na nich, iż chcą czekać na odpowiedź z Rio-Janeiro, aby rzecz ukończyła się bez krwi rozlewu. Tymczasem dozwolił żeglugi do Portugalii, czytania Portugalskich gazet i wolnego mówienia o rewolucyi Portugalskiej.

Zyczących trzymać Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia r. b. uprasza Redakcyja o wczesne się zgłaszanie.

DODATEK
DO N^{RO} 24.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 25 MARCA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Wiednia d. 17 Marca.

Dostrzegacz Austriacki, zawiera następujące z Włoch wiadomości:

Listy pod d. 4 Marca z Rzymu do noszą, iż związek z królestwem Neapolitańskim nader teraz jest trudny. Na wszystkich drogach do tego Królestwa stoją czaty, zatrzymują podróżnych i nuytroskliwiej wyspytują ich o postęp i stan ciągnącego Austriackiego wojska.

Ostatnie przeć podróżnych z Neapolu nadeszłe doniesienia zapewniają, że w tem Królestwie panuje wielki niedostatek pieniędzy; Rząd nie płaci inaczej jak tylko assygnacyami na bank, który małe tylko kwoty za nie wypłaca i dla tego nie mają w publiczności żadnego biegu. Pożyczka 3 mill. dukatów w kształcie lotterii jest gwałtem wymuszana. Wszyscy urzędnicy, kapitaliści, wexlarze, kupcy muszą pewną liczbę losów po 20 dukatów gotowizną zakupywać, tak iż na kupca pierwszej klasy przypada 600 dukatów. — Rozpisana tam została rekwizycja na konie. Kto ma dwa konie oddać musi jednego, kto 4 dwa, kto 5 trzy, a kto ma więcej nad 5 zatrzyma tylko trzy. —

Uciążliwe te środki sprawnią w stolicy wielkie nienkontentowanie i nienawiść przeciw Parlam-ntowi, którego większą część członków jako właścicieli dóbr nie dotyka osobiście ten ciężar.

Nadzwyczajny Dodatek do Nru 63 Wiedeńskiej gazety pod dniem 17 Marca, oznaczony Nr. 1 zawiera następujące doniesienia o działaniach wojskowych:

Zgłówney kwatery Rieti d. 8 Marca 1821.

Nacelnay Wódz Ces. Austriackiego wojska we Włoszech, Jenerał jazdy Baron Frimont, odebrał odezwę N. Króla obu Sycylii do jego ludów i po prowincyach rozszerzyć zalecił. Wnidyście do granic Neapolitańskich postanowił wstrzymać na czas taki, ażeby poddani Króla powziąć mogli wiadomość o jego woli. Oddziały wojska naszego stały od kilku dni połączone między Foligno i Terni. Przednia straż pod Feldmarszałkiem Porucznikiem Hr. Wallmoden stała w Rieti. Dywizya F. M. P. Barona Stutterheim zastąpiła Rzym w stanowisku pod Tivoli. — D. 4 odezwa Króla i odezwa Naczelnego

Wodze do Neapolitanów udzielone wojskom Neapolitańskim, które nawiązały nas stały i po prowincjach rozesłane zostały. Przekonani o wierności Królowi większej liczby ludu i pragnąc obląkami poddanym zostawić wszystkie drogi otwarte do powrotu, kierowaliśmy z umiarkowaniem krokami mocy. Lecz naczelnicy buntu za daleko już w swoich przestępstwach postąpili, ażeby poczować się jeszcze mogli do jakowego obowiązku; rozpacz ich żąda i szuka ofiar.

Jenerał Wilhelm Pepe połączył od kilku dni większą część sił swoich między Civita Ducale i Aquila; d. 7 postąpił z korpusem 1000 tysięcznym przeciw Rieti. Dwie kolonny rozwinęły się na wzgórzach nad dolinami Rieti i groziły obejściem stołecy tam pod Jen. Maj. Baronem Gepertem przedolej straży; w tymże czasie pokazała się jedna kolumna postępująca w prostym kierunku od Civita Ducale ku Rieti. Poruszenia wszystkich tych oddziałów były dobrze wyrachowane, punka do ataku dogodnie obrane, i lekkie nasze wojska nie sądziły, aby w celu nieprzyjacielskim przeciw nim postępowały, ponieważ dotąd przemawialiśmy tylko do nich słowami pokoju. Lecz potężny ogień z strony Neapolitanów okazał, że chcą wojny. Potyczka zaczęła się w południe. Atak nieprzyjacielski był nieśmiały. F. M. P. Hr. Wallm den rozkazał obozującemu pod Casa Vicentini odwodowi postąpić dla wsparcia Jen. Maj. Barona Gepert, i na dwie poboczne [nieprzyjacielskie] kolonny daleko mniejszej liczbie wojska uderzyć. Neapolitanie nie korzystając z sprzyjającej im miejscowości uciekli w góry. Główna ich kolumna cofnęła się do Civita Ducale i opuściła to nagrańczone swoje miasto o

godzinie 10 w wieczór złupiwszy go. Przedia nasza straż osadziła niezwłocznie to miasto i przyjęta od mieszkających jako oswojona została. Strata z strony naszej składa się z 50 ludzi, częścią zabitych, częścią rannych. Po między pierwszymi utraciło wojsko Kapitana Schmidt od 7go batalionu strzelców. Rotmistrz Baron Pfeil od pułku huzarów Króla Angielskiego, jest lekko, a Porucznik Braun od 1go batalionu strzelców mocno ranny. Podczas poruszenia nieprzyjaciela przeciw Rieti, postąpił także 3000 tysięczny oddział z Leonessa przeciw stanowisku 3go batalionu strzelców pod dowództwem Pułkownika Barona Schneider pod Pie di Lugo. Lecz po krótkim walce zmuszony został do nagłej ucieczki z zostawieniem wielu zabitych i rannych. Wiele nieprzyjacielskich jeńców, pomiędzy któremi jeden kapitan od głównego sztabu Jenerala Pepe, jedno działo i kilkanaście amunicyjnych kar dostało się w nasze ręce. Noc przyspieszyła ucieczkę nieprzyjaciela i pomnożyła nieład. Liczba zbiegów pomnaża się co chwila, i wszystko okazuje, że ani mieszkańcy, ani żołnierze nie przychylają się do szaleństwa kilku dowódców.

Podczas druku tego dodatku nadszedł rapport od F. M. P. Hr. Walimoden o pierwszych nieprzyjacielskich krokach, który niezwłocznie na osobney karcie drukiem ogłosimy.

Z Włoch d. 4 Marca.

Gazeta Medyjołańska umieściła doniesienie z Perugia, które zawiera: D. 20 Lutego przybyło 3000 ludzi z korpusu Neapolitańskiego pod Jeneratem Pepe do Rieti i stanęli tam z 9 działami, wystawszy przedem ku Terni straż z około 1000

ludzi z 3 działami na tak zwaną górę M. more. D. 22 postąpiło tona tysięcy ludzi z Aquila drogą przez Leonessa i Monte S. Vito ku Spoleto. Podług niezawodnych doniesień wojska Neapolitańskie, które szło do Fermo i Ancoli postąpiły, cofnęły się d. 20 do Aquila na powrót. — Gazeta Florencka donosi pod d. 1 i 3 Marca, że główna kwatery Austriackie, która dni kilka znajdowała się w Foligno i większa część wojska z parkiem artylerji, &c. w okolicach tego miasta, przeniosła się d. 28 Lutego do Spoleto, a przedtem tę straż weszła tegoż dnia do Rieti, z którego miasta ustąpił przed kilku dniami Neapolitanie pod Jeneralem Russo. Wyślano oddziały wojska na rozpoznanie granic Neapolitańskich, które złączyły się z stojącą oddawna w Loretto kolonją. Dywizja Smirnodanowa, która prawie skrzydło stanowi, przybyła także d. 28 Lutego do Ponte Molle pod Rzymem i osadzić miała d. 1 Marca Tivoli i Valmontone. — Gazeta Rzymska pod d. 28 Lutego zawiera wiadomość, że podług listów z Bononii nowe 40,000 Austriaków odebraty rozkaz przeprowadzenia się za rzekę Po. — Pod Rzymem założonych zostało dla wojska Austriackiego kilka magazynów żywności.

Króć. Pruski Kanclerz staun Xzê Hardenberg wyjechał d. 25 Lutego z Wenecji do Werony.

Z Tryestu d. 1 Marca.

Wczoraj w wieczor nadeszła tu wiadomość, iż Rząd Neapolitański na wszystkie Austriackie okręty włożył embargo, względem czego Rząd nasz natychmiast użył odwetu. Zdarzenie to zmieszało cokolwiek dziś naszą giełdę, i opłata za zarządzenie okrętów podwojona została.

Z Madrytu d. 25 Lutego.

Stany ogłosiły dnia 23 pełnomocnictwa zamorskich deputowanych za dobre. Onegdaj ogłosiły się za prawie zebrane i odroczyły posiedzenie do 1 Marca, w którym Król zagai ich posiedzenia. Prezesem swoim obraty P. Cano Manuel, deputowanego z Murcyi i członka najwyższego sądu. — Sala posiedzeń Stanów nietylko upięknioną, ale i ulepszoną została. Budowniczy Prut tak dobrze miał zachować akustykę, iż najsłabszy głos będzie w nayodleglejszej części sali słyszany i rozumiany.

Gdy Król dnia 19 rozpoczął na nowo swoje przejazdki, towarzyszyło mu tą razą 4 sierżantów i 20 żołnierzy od pułku Almanza, jeden pułkownik i jeden kapitan. Monarcha przechodził się pomiędzy ludem na Prado i pozdrowiony był powszechnym okrzykiem: niech żyje Król! i mało kto dodawał: konstytucyyny.

Prefekt Madrycki podziękował w odezwie mieszkańcom stolicy za chwalebne ich sprawienie się podczas zaburzeń dnia 5 i 6 Lutego, w której między innymi wyraził: "Winniście posłuszeństwo ustawom, których wykład lub ulepszenie nie do was, ale do obranych przez was prawie Reprezentantów należy! Winniście uszanowanie Monarsze, którego wysokie imię z głęboką tylko czcią, którą mu zaprzysiężona przez nas konstytucya zapewnia, wymawiane być powinno! Poczytuycie każdego za oczywistego nieprzyjaciela tej konstytucyi, który poważy się jakim bądź sposobem świętą osobę konstytucyynego Monarchy znieważać! „

Do uwiecznionego Kapelana Nadwor-

nego Vivesa dopuszczają teraz cerulika dla golenia go, do którego rzeki przy oddaleniu się za pierwszym goleniem, że mu zaptaci, skoro uwolniony zostanie, zkad wnoszą, iż spodziewa się jeszcze przeciwny rewolucyi.

Naczelnik kupy zbrojney Navarette, który do wszystkich poruszeń przeciw konstytucyi należał, został schwytany. W Grenadzie nadeszła wiadomość o zniszczonym tu zamachu na obalenie konstytucyi, zapobiegła wybuchnieniu spisku, dwaj jego Naczelnicy kapucyn Osuna i były Kapitan Dragonii zostali uwięzionemi. Po prowincyiach zdaje się teraz co raz bardziej wzmagać duch przeciwny rewolucyi. W St. Ander zdaje się na nowe zawiązywać Apostolska junta. Odział pułku Alexandra znalazł tam w jednym domu zapas broni i granadyerskich ciapak.

Uderzyło tu wszystkich, że dnia 22 Deputowany de la Roso przechodził się na publiczney przechadzce z Posłem Francuzkim.

Dziennik Universal zaprzecza pogłosce o zaproszeniu Króla do Laybach, gdyż tam niebyło wcale mowy o sprawach Hiszpańskich.

Naywiększe stopnie ciepła.

Dnia 15 Marca r. b. stopni ciepła	† 1, 02
— 16	† 3, 6
— 17	† 5, 6

TEATR NARODOWY

W następujący Wtorek, to jest dnia 27 Marca r. b. na Benefis JP. Jgn: Lasockiego, dane będzie wcale nowa wielka Narodowa Tragedya, napisana wierszem przez P. Jgnacego Humnickiego, po raz pierwszy dopiero w roku zeszłym dnia 24 Listopada na Teatrze Warszawskim przygłta z naywiększym uniesieniem, pod nazwiskiem: *Złotawski pod Cecorą.*

DONIESIENIA

Podpisany Notaryusz stósownie do Rezolucyi Wyso: Trybunału I. Instancyi W. Miasta Krakowa z dnia 15 Marca r. b. do L. 742 wyszły uwiadomia Publiczność, że Ruchomości po s. p. Marcinie Gaudzińskim jako to: Suknie, Bielizna, Pościel, Meble, Szkła, Faianasy i różne Ruchomości przez publiczną licytacją w dniu 4 Kwietnia r. b. o godzinie 10 ranney w Kamienicy przy Ulicy Stawkowskiej pod L. 403 stojącej za gotową zapłatę sprzedawane będą. — W Krakowie d. 19 Marca 1821.

Jgnacy Rogalski, N. P.

Przybyły w tey chwili z Warszawy do Krakowa Wilhelm Micheli czynn wiadomo, iż ma bardzo dobrze trafione Gipsowe Wizerunki sławnych Bonaterów Polkich Kościuszki i Poniatowskiego w Sklepie w Domu Girtlerowskim w ulicy Stolarskiej pod N. 49 po złp. 18 do sprzedania. Pochwała jako to dzieło kuosztu w Warszawie wyszła, spodziewać mu się może, że i tu znajdzie miłośników i kupujących.

Koniczyna z Lipiek, krakowa miesuszona, jest do sprzedania na garce, jeden po Złp. 5 w Kamienicy szarej u Pana Dominika Dobrowolskiego na wschodnich mieścankającego.

W Handlu Franciszka Hahna w Kramach Żelaznych pod znakiem złotego Jelenia jest na sprzeday świeża Stalerska Koniczyna Garniec po złp. 5, życzący sobie takowey niechay się do powyższego Handlu uda.